

“Het leven herschikt al zijn veren”
Durven houden van jezelf

- Poëziedienst 5 maart 2023: selectie van gedichten -

- Gedichten gemarkeerd met (*) zijn van de hand van Ingrid de Bonth en gepubliceerd in I. de Bonth, H. De Cnodder en E. Maus: *Zingetuige*, 2022
- Gedichten gemarkeerd met (**) zijn van de hand van Ingrid de Bonth en gepubliceerd in I. de Bonth, H. De Cnodder en E. Maus: *Door-leven* 2021
- Gedichten gemarkeerd met (***) zijn van de hand van Ingrid de Bonth en nog niet gepubliceerd

Ratio (*)

In geen andere hoek dan de mijne
Schop ik mijn gevoel
Ik wil horen noch luisteren
Naar wat het te vertellen heeft
Het is wel weer even welletjes zo
Ik hou niet van zwelgen
En denken koelt af
Het lacht me vierkant uit
Maar ik haal mijn schouders op
Morgen weer een dag

Mea maxima (*)

Er raast schuld door mijn kamer
'Altijd door en den treuren uit'
Door mij, door mij, door mijn grote
Als de kip en het ei ligt ze overal onder
Verstikt m'n verstand en verhit m'n gevoel
Te zwart om beet te pakken
Te laf om pootje te haken
Eigen, eigen schuld:
Hele grote dikke bult!

Herstellen (***)

Soms verlang ik zo naar heling
Diepe volledige heling
Warme en tedere heling
Heling van alles
Of het meeste dan toch
Zodat het weer beter wordt
Ondanks alles
Dankzij alles
Heling om het even
Heling als gegeven
Heling door te leven

Corpus (*)

Ik mag in je wonen
Maar de huur is soms hoog
Ik orden je kamers
Maar verdwaal in de gang
Ik ken al je makken
Maar ik kan er niets mee
Ik wil je versieren
Maar dat lukt niet altijd
Ik koester je graag
Maar je werkt me soms tegen
Ik zorg voor je huid
Maar het vel is vaak schraal
Ik merk hoe je oud wordt
Maar toch is dat mooi
Ik zie alle rijping
Maar herken je verval
Ik mag in je wonen
Maar voel ook je verraad
Toch... ik blijf van je houden
Zolang je bestaat

"N'espère rien de l'homme s'il travaille pour sa propre vie et non pour son éternité." (Antoine de Saint-Exupéry, in: *Citadelle*, 1948)

Langs de weg (***)

Ik blijk van alles in mijn mars
En zoek naar tijd om uit te voeren
Charters en programmaplannen
Ik sta al bijna aan de meet

Kilometerpaaltjes tellen
Volop bezig onderweg
Geen tijd om even halt te houden
Want mijn projecten moeten af

Ik ben de grote regelaar
Ik stel me constant nieuwe doelen
En manage me behendig voort
Nog even doorgaan en dan klaar

Nog even doorgaan en dan wat?
Daarna meteen een nieuwe klus?
Het resultaat alweer vergeten
Me haasten naar een volgend doel?

Maar wacht, daar staat iets in de verte
Tussen twee bomen bij een struik
Het is een prachtig houten bankje
Met uitzicht op een beeldschoon dal

Daar is ineens de eeuwigheid
Deze momenten zijn in mij
Ik hoef alleen maar te gaan zitten
En mijn ziel voelt zich weer vrij

Verleidelijk (*)

Grijnzende woorden leggen snoepjes voor mijn tent
van honingzoete noga, om mij eruit te lokken
Zeg het dan?

Ze hebben een pad voor me uitgestippeld
met een hinderlaag van omfloerste termen
Zeg het dan...

De ene metafoor is nog mooier dan de andere
Deze zinnen treffen zeker doel
Zég het dan!

Ik rits de tent dicht en zwijg

Lotsbestemming (**)

Samen aan de meet van een eindeloze tocht,
dat was de bedoeling
Maar ik zal voortijdig struikelen
over die ene horde
Omdat ik radeloos omzag
naar een beeldentuin van zout

Jij verdwijnt langzaam uit zicht

Fragiel (*)

De liefde is in een boom gaan zitten
Een beetje achteraf en schuchter
Haar tere wangen bleker dan normaal
Ik ben op weg om naar haar toe te klimmen
Haar op te pakken en haar zacht te wiegen
Maar daarvan blijkt ze niet gediend
Mijn hart breekt als de tak waaraan ik vasthield
Ontroostbaar val ik op de grond

Stille strijd (*)

Geharnaste ridder
Zoals je daar zit
Durf ik je amper te voelen
Hoe had je gedacht
Dat ik ooit naderbij kom
Met starre schilden omhoog
Ik zie al je wonden
Ze zijn zo aanraakbaar
Ze zijn als de mijne
Ze helen maar niet
Geregen verdriet als een maliënkolder
Het leven kent alle mazen
Het druipt erdoorheen als het zout op je huid
Als een smet op een heldengedicht
En jij blijft daar zitten
En ik blijf hier staan
De speren voor altijd geheven
Trek ons blik nou eens open

Vandaag (*)

Op het bankje van morgen
kom ik naast jou zitten
Gister stond het er nog niet

Ratio revisited (*)

Oneindige smart van je onmachtig hart
Alleen woordeloos kun je verhalen
Wat ten diepste jou toebehoorde
In de tijden die wel bij jou pasten

Nu loop je je stuk tegen muren van ooit
In een leven dat niet meer bij jou hoort
Want vliedende flarden raken bij je vandaan
En jij grijpt in luchtledige ruimtes

Wat let je om terug naar de bronnen te gaan
Die jou eertijds wisten te laven
Want daar ligt nog steeds je zielebestaan

Je kunt er jezelf misschien weer hervinden
Herbouwen wat eerder teloor ging
Door je hoofd met je hart en je ziel te verbinden

Vleugelterugkeer (***)

Uit jouw geopende hand stroomt een bundel van licht
Als sneeuw voor de zon trekt de kou uit de lucht
Het donker deinst terug naar zijn schuilplaats op zolder
De luiken gaan open voor lente en zuurstof
Mijn adem komt langzaam maar zeker op gang
En jij knikt mij toe met verstillende ogen
Ik durf weer vertragen en kan weer beminnen
Het leven herschikt al zijn veren van toen
Mijn vleugels ze drogen tot klaar voor de vlucht
Ik klim op mijn kruk en vlieg langzaam omhoog